

1. Pietarin kirje 2.- 3. luku

opettaja: Isak Penzev 2013

Shalom, hyvät ystävät. Jatkamme ensimmäisen Pietarin kirjeen käsittelyä. Viime oppitunnilla katsoimme Pietarin kirjeen lukua 2: 9 - 10. Tässä luvussa Pietari puhuu, että pakanakansojen uskovaiset ovat liittyneet Israelin kansaan ja pääsevät sen sisälle; he eivät siis ottaneet Israelin kansan paikkaa Jumalan edessä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että pakanauskovista tulee juutalaisia, vaan sitä, että he ovat osa Israelin hengellisen maailman ajatusta. Näemme Pietarin kirjoittavan heistä niin kuin muukalaisina, jotka ovat tulleet. Tästä voi vahvistaa Pietarin ajatukseksi, että muukalaiset ovat tulleet uskoon ja kansan sisälle.

Voimme katsoa tätä muukalaisen asemaa nyt hengellisellä tasolla, sillä aiemmin muukalaisuus tarkoitti muita kansoja, jotka olivat tulleet ja joille oli annettu lupa elää Israelissa ja kansan keskellä. Mutta ne ihmiset, muukalaiset, joille Pietari puhuu, eivät asu Israelissa kansan keskellä vaan Israelin ulkopuolella. Kuitenkin he ovat liittyneet Israeliin, koska he uskovat Israelin Jumalaan, ja ovat ottaneet Messiaan vastaan. Voi sanoa niin, että kun he ottavat Israelin kansan tehtävät, silloin he liittyvät Israeliin.

2. luvun jakeessa 11 Pietari puhuu: ”Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan.” Kun Pietari jakeessa 10 kirjoittaa, että te, jotka ennen ette olleet kansa, mutta nyt olette Jumalan kansa, hän korostaa, että heillä on nyt mahdollisuus olla Jumalan kansa. Tästä tekstistä meidän ei pidä ajatella, että nämä entiset muukalaiset ottavat Israelin aseman Jumalan edessä, vaan Jumala laajentaa käsityksemme rajoja siitä, ketkä ovat Jumalan kansaa.

Tästä aiheesta olemme lukeneet myös Jesajan kirjan luvusta 66, ja luku 56 vahvistaa samaa ajatusta. 56: 8: ”Herra, Herra sanoo, hän, joka kokoaa Israelin karkoitettut: Minä kokoan vielä muitakin sen koottujen lisäksi.” Ei ainoastaan Israelia, vaan Herra kokoaa vielä muitakin kansoja. Ja nämä muutkin ovat sisällä Jumalan suunnitelmassa.

Voi sanoa niinkin, että 10. jakeessa Pietari puhuu Midrashin tekstiä. Voimme löytää osia tästä Midrashin tarinasta Hoosean kirjasta, jossa käytetään sanoja ”ette olleet armahdettuja”, ”ette olleet kansa.” Hoosean kirjassa näitä lauseita käytetään Israelin kansasta. Tässä sanassa on annettu lupaukset, että Jumala armahtaa Israelin kansaa. Ja Pietari ottaa nämä sanat ja käyttää Midrashin tekstiä näyttääkseen, että Jumalan armo on hyvin laaja. Sitä vahvistaa ajatus, että

Jumalan armo on niin laaja, että se ei riitä ainoastaan Israelin kansalle, vaan se laajenee myös muille kansoille.

Ennen muukalaiskansoja ei kutsuttu nimellä Jumalan kansa. Ennen heillä ei ollut Jumalan armoa. He eivät olleet armahdettuja. Mutta kun Jumala nyt on puhdistanut heidän sydämiään, heille on tullut mahdollisuus tulla armon kautta sisälle laajennettuun Israeliin. Tämä laajennettu Jumalan kansa sisältyy Israelin kansaan, jonka keskellä on kuningas Messias. Rajoja on myös laajennettu niin, että sinne liitetään muukalaiskansojen uskovaiset, joita ei sekoiteta Israelin kansan keskelle. Mutta he ovat alistuneet saman kuninkaan alle, ja heillä on myös omat oikeudet ja velvollisuudet; samanlaiset tai vastaavat kuin Israelin kansalla.

Ensimmäinen hyvin tärkeä velvollisuus on se, että he ovat alistuneet kuningasten lain alle. Ja kuitenkin tämän lain ottaminen koskee vain henkilökohtaisesti. Sen takia Pietari seuraavassa jakeessa luettelee niitä velvollisuuksia, jotka koskevat pakanakansoista Jumalan kansan sisälle tulleita uskovaisia. Jakeessa 11 hän puhuu sotatilanteista vanhan ja uuden luomuksen välillä. Se ei tarkoita, että tässä vastustettaisiin vanhan materiaalisen ja uuden hengen välistä taistelua. Vaan sanotaan, että vanha luomus on syntien peittämä. Pietari korostaa, että meissä oleva vanha luomus on synnin orja, jolla ei ole voimavaroja taistella syntejä vastaan. Se ottaa intohimoja ja vielä pahentaa niitä. Sen johdosta se käyttää hyväksi Jumalan meille antamaa vapautta.

Seuraavissa jakeissa Pietari avaa, millä tavalla voi käytännössä helpottaa Jumalan suunnitelman toteutumista. 12: ”ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.” Tässä Pietari kehottaa pakanuudesta uskoon tulleita vaeltamaan nuhteettomasti ja vanhurskaasti. Ja nuhteettomassa elämäntavassa on nimenomaan Jumalan asettamat rajat, joita pitää noudattaa. Pietari puhuu, että te asutte edelleen pakanakansain keskellä, missä on epäjumalanpalvelusta. Hän jatkaa, että jos te oman elämäntapanne kautta näytätte Jumalan asettamat lain ja standardit, niin muut pakanat huomaavat sen.

Sen hyvän esimerkin, miten te elätte noudattaessanne Jumalan lakia ja valitessanne toisin, huomaavat ne muut kansat, joiden keskellä olette. On ensimmäinen tehtävä kirkastaa itseään maailman keskellä, jotta maailma näkee sen ja tulee lähemmäs. Toinen tehtävä on osoittaa muille kansoille viallisuutta heidän rikkomuksissaan, nimenomaan näyttää heidän rikkomuksiaan. Ja nimenomaan sillä tavoin, että niillä rikkomuksien tekijöillä, joille niitä näytetään, olisi omista teoistaan häpeän tunne. Eli se toinen tehtävä keskittyy siihen, että niille ei-uskovaisille, jotka näkevät uskovaisen, tulisi häpeän tunne heidän omasta elämästään. Meidän sisällämme pitää olla kanavia, että Pyhän Hengen valo meidän kauttamme näyttää ja osoittaa heidän rikkomuksiaan.

Tämä tapahtuu siitä huolimatta, vaikka ei-uskovaiset puhuvat pahaa uskovaisista. Ehkä he ajattelevat, että nämä ovat tyhmiä tai pettureita. Jokainen meistä uskovaisista on varmaan kokenut vastaavia elämäntilanteita. Kun me alamme asettaa elämäämme Jumalan lain alle, ihmiset sanovat, että me olemme tyhmiä. He sanovat meille, että kun te elätte tämän lain mukaisesti, te ette pärjää tässä maailmassa. Että te asetatte toiveenne ja elämänne jonkun satukirjan pohjalle. Toiset ihmiset osoittavat vihollisuutta meitä kohtaan. He sanovat, että te olette pettureita, kun otatte vastaan muita jumalia, kuin mitä me vanhastaan olemme tottuneet palvelemaan. Te elätte nykypäivänä niillä tavoilla, joilla kukaan ei ole tottunut elämään. Mutta Pietari puhuu meille, että tämä pahan puhuminen on vain sen tähden, että olemme valinneet Jumalan tien. Hän kehottaa meitä ottamaan kaikki hyvät Jumalan lait käyttöön omaan elämäämme.

Jakeissa 13 - 20 Pietari kehottaa, että nöyrille Jumala on armollinen. Kun me kärsimme hyvästä teosta, me toistamme Messiaan tien kärsimyksiä, jae 21: ”Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan.” Ja jakeessa 24 Pietari muistuttaa Jesajan tekstistä: ”hänen haavainsa kautta te olette paratut.”

Jotkut tulkitsevat tämän Raamatun paikan niin, että uskovaiset tulevat terveiksi sairauksista. Mutta tämä koko jae ja sanat, joita Pietari käyttää, puhuu parannuksesta esikuvana. Syntien anteeksi antaminen ja synneistä vapauttaminen ovat niin kuin hengellinen vapaus.

Kuitenkin me voimme Jumalan armon kautta saada myös ruumiillista parantumista sairauksista, mutta tämä ei ole päämäärä. Kaikkein tärkeintä on, että me saamme parannuksen meissä olevista synneistä.

Ja tämän toisen luvun loppupuolella Pietari koko ajan viittaa Tanachin tekstiin. Tässä on käytetty paljon psalmien ja profeettojen tekstiä. Tämä näkyy sanoissa ”hänen haavainsa kautta te olette paratut”, ”eksyneitä lampaita” ja ”sielujen paimen” .

Ensimmäisen Pietarin kirjeen kolmas luku opettaa meille perheasioista ja siitä, minkälainen suhde tulee olla vaimon ja miehen välillä. Kolmannen luvun toisessa jakeessa Pietari puhuu elämästä, missä vaelletaan puhtaana ja pelossa. Pietari puhuu, että jos nainen omassa perheessä elää puhtaana ja pelossa Jumalan edessä, niin hänen aviopuolisonsa voi nähdä sen ja alkaa miettimään Jumalan asioita. Ja edelleen Pietari käyttää Tooran tekstiä puhuessaan Saarasta, miten tämä oli alamainen Aabrahamille.

Monet uskovaiset puhuvat, että me olemme Aabrahamin jälkeläisiä. Mutta mielenkiintoista, kuinka Pietari 6. jakeessa puhuu, että te olette Saaran lapsia. Tämä ei ole mitenkään ristiriidassa, vaan hän haluaa osoittaa erikoisen siunauksen näissä asioissa. Jos te teette hyvää, te olette Saaran ettekä Haagarin jälkeläisiä. Niin te jatkatte siunauksen linjaa. Siitä huolimatta, vaikka ette ole

Aabrahamin fyysisiä jälkeläisiä. Saaran elämä on juutalaisen tradition mukaan suuri esimerkki kaikille, se minkälainen emäntä hän on ollut omassa perheessä. Häntä käsitellään suurena profeettana ja myös ystävänä ja yhteistyöntekijänä Aabrahamille.

Juutalainen Midrash puhuu meille, että niin kuin Aabraham toi maailmalle suuren siunauksen, niin myös Saara on tuonut siunauksensa. Saara on syyttänyt shabattikynttilöitä, aloittanut tekemään matsaleipää ja erottanut happamattoman leivän hapatetusta. Hän on niillä teoilla antanut kaikille juutalaisille naisille elämän esimerkkiä.

Juutalainen Midrash puhuu, että kun Saara eli tämän tradition mukaisesti, niin hänen talonsa yllä oli aina siunaus. Kun Saara kuoli, niin shekina, Jumalan läsnäolo, poistui talosta. Sen jälkeen Iisak meni naimisiin Rebekan kanssa. 1. Mooseksen kirjan 24: 67 puhuu, että Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua. Ja meidän viisaamme ottavat tästä tekstistä sen ajatuksen, että Rebekka otti Saaralta ja jatkoi samaa linjaa. Hän jatkoi Saaran tekoja ja Jumalan läsnäolo, shekina, palasi talon ylle. Ja Iisak sai lohdutuksen nimenomaan tästä asiasta.

Pietari kutsuu myös miehiä olemaan ystävällisiä omalle vaimolle. 7. jae puhuu, että vaimot ovat niin kuin heikompia astioita. Jotkut tekstin kommentoijat sanovat Pietarin puhuvan, että vaimot itsessään ovat heikkoja. Mutta se ei pidä paikkaansa. Tässä tekstissä ei millään tavalla alisteta naisia. Juutalaisessa traditiossa naisten asema oli hyvin korkea. Sananlaskut 31. puhuu tästä. Tässä luvussa on kirjoitettu hyvästä vaimosta, emmekä me löydä siitä mitään alistavaa puhetta. Vaimo on hyvin aktiivinen sekä yhteiskunnassa että omassa perheessä. Kuitenkin hän on kuuliainen omalle aviopuolisolle. Sen takia Pietari on käyttänyt sanoja ”heikomman astian.” Pietari vertaa vaimoa niin kuin posliiniastiaan, jota pitää käsitellä varovasti. Hän on arvokkaampi kuin muut, koska voi helposti mennä rikki. Sen takia Pietari korostaa, että naisiin pitää suhtautua hyvin huolellisesti. Ja Pietari jatkaa, että hän näkee vaimojen olevan ikuisen elämän perillisiä. Tämä myös korostaa sitä perinteisen juutalaisen tradition opetusta, että ei ole mitään väliä, onko mies vai nainen. Jokainen saa Jumalan armon samalla tavalla.

Ja seuraavissa jakeissa Pietari kehottaa meitä kaikkia uskovaisia, miehiä ja naisia, vaeltamaan vanhurskaasti Jumalan laissa. Pietari palaa taas psalmiin 34 ja Midrashin ajatukseen. Jakeissa 10 ja 11 hän puhuu psalmin tekstistä. Tämä teksti luetaan yleensä shabattina ja pyhäpäivinä. ”kääntyköön pois pahasta ja tehkөөn hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen.” Tämä ajatus, että kääntykää pahasta ja tehkää hyvää, ei ole ainoastaan psalmin tekstissä vaan hyvin vahvana myös juutalaisuuden muissa opetuksissa.

Pietari jatkaa teemasta, että meidän pitää muistaa elää niin kuin Messias eli, ja myös kärsimysten kantamisesta. 14. jae: ”Vaun vaikka saisittekin kärsiä

vanhurskauden tähden, olette kuitenkin autuaita.”Tässä Pietari tarkoittaa vanhurskasta käytännön elämää. Ei siis sitä, että me saamme armoa synneistä ja teemme sovintoa Jumalan kanssa, vaan Pietari korostaa, että meidän tulee elää käytännön elämää vanhurskaasti.

Koko maailma ei harrasta vanhurskautta. Sen takia vanhurskaiden ihmisten ei ole mukavaa elää tässä maailmassa. Mutta Pietari kutsuu meitä olemaan pelkäämättä. Tämä on osa hinnasta, minkä me maksamme siitä, että saamme elää ikuisesti Jumalan kanssa. Ja tästä ikuisuuden toivosta me jatkamme seuraavalla oppitunnilla.